

FOTO: BENGT SANDBERG/PUBLIC DOMAIN

Gustaf Sandberg kring år 1950.

FOTO: PETER WILLEBRAND

Fontänhuvudet inpassat i den nya kalkstenen i Wallenbergs mur. Den gröna missfärgningen runt munnen är mineralet Malakit, ett kopparhydroxidkarbonat orsakat av vatten och koppar i röret.

FOTO: KARIN NYMAN

FOTO: KARIN NYMAN

Portföljarna vid Stadshuset. Stockholm 1523 (ovan) och 1923.

Mannen bakom masken

ARKITEKT BJÖRN BRÄNNGÅRD påminde oss efter artikeln om Wallenbergs mur vid Stockholms stadshus i förra numret av tidningen Sten (3/2023) att hans morfar Gustaf Sandberg är upphovsmannen bakom fontänutkastaren i muren, något vi dessvärre inte nämnde i texten.

Därför är det på sin plats med bättring med en kort tillbakablick: åren 1916–1922 var Gustaf Sandberg och hans bror Aron anställda vid stadshusbygget. De utförde

bland annat de två portföljarna i diabas mot Hantverkargatan som visar Stockholm år 1523 och 1923. Gustaf Sandberg har också gjort den tre meter långa gylene kenotafen för Birger Jarl vid den östra foten av tornet, i granit som har täckts av förgyllt bly.

Bröderna Sandberg ligger även bakom takfigurer och porträttbyster i Blå Hallen.

BJÖRN BRÄNNGÅRD SKRIVER i sitt mejl till redaktionen: "Morfar brukade sällan

signera sina verk, så det kan inte vara så lätt att veta. Men i boken *Bildhuggarna* av Eva Tivell står mycket om bröderna Sandberg, som gjort det mesta på Stads-huset. Fontänen är till och med omslag på boken."

Han skriver vidare: "Men hans i mitt tycke finaste verk är *De sju döds-synderna* i Vätögranit som omramar Stockholms Rådhus entré. Och i huvud-entréns hall finns hans tyngsta verk, *Valans pelare*, också i Vätögranit, som bär upp tornet."

TEXT **PETER WILLEBRAND**